

Checking the ice - vrijdag 5 februari 2010

Twee mannen op een kleine kamer, elk turend op een laptop. Glaasje wijn en een toastje als diner.

Maar verder gaat het heel goed met ons. Vroeg uit de veren. Strak 8 uur naar het ontbijt. Om 9 uur staan we op het ijs. Ondanks de officiële -7 graden, voelt het toch wat kouder aan. Het mist een beetje en het is allemaal prachtig. Verse sneeuw van gistermiddag, alle bomen zwaar berijpt, her en der wat eilandjes met bomen die uit de mist opdoemen en verder is alles wit.

Gelukkig zijn de mannen van de veegploeg nog vroeger op dan wij, dus de baan bij Falun zelf is al geveegd. Om het ijs te verkennen, rijden we eerst het kleine rondje: 5,5 km. Het ijs is wel heel anders dan vorig jaar. Ook hier heeft de sneeuw flink toegeslagen. Sneeuwijs en slechts her en der een stuk zwart ijs. En waar het ijs zwart is: heel veel scheuren. Dit is wel erg echt natuurlijk. Niet zo heel veel genieten van het prachtige weidse uitzicht, maar vooral naar het ijs kijken. Ik zet zelfs mijn bril niet af om wat meer ontspannen te rijden, want ik hou de scheuren en de stukken opgevroren sneeuw toch graag een beetje in de smiezen.

Al tijdens het laatste stukje van het inrijden worden we gefilm door A, de Fin die vorig jaar in de Falun-gang zat. Het blijkt dat hij nu hand en spandiensten verricht voor de organisatie van de Runnijsweken, gevormd door U (de schaatsverhuurder) en C (de man van het Active Stay hotel in Borlange). (als het goed is staan we ergens op Youtube, alleen hebben we geen idee waar ;-)

Bij de Framby Udde zien we de beide heren snel na elkaar. Het weerzien is hartelijk. Ubegint gelijk enthousiast te vertellen over alle leuke dingen die de komende week gepland zijn, en vertelt dat hij van T al gehoord heeft dat een of andere idiote Nederlander van plan is om de volgende week 200 km te gaan rijden in 1 dag. C is matig tevreden over het aantal inschrijvingen van de toertocht, maar is wel enthousiast over het grotere aantal Nederlandse bezoekers, en complimenteert mij met de site. (Later op de dag melden de andere drie Nederlanders in het hostel dat ze al voor de derde jaar in Zweden komen schaatsen, maar dit jaar naar Falun kwamen via een site: natuurijsweden.nl).

Na het eerste inrijrondje gaan we op weg naar Storsund. De baan is iets anders gelegd als vorig jaar, maar het is wel allemaal heel herkenbaar. Er zijn weinig mensen op het ijs en de natuur blijft geweldig. Maar het ijs is wel even slikken. Eigenlijk kom je bijna geen slag in je ritme. Elke slag heeft een andere timing nodig, telkens opnieuw moet je corrigeren. Een enkele val zonder veel schade zorgt er wel voor dat je vervolgens weer een half uur wat minder ontspannen rijdt.

We timen onze tocht naar Storsund. Komende zondag moeten we dit stuk immers vier keer afleggen. Lekker ontspannen rijden we het in ruim een half uur af. 35 minuten over ruim 10 km: dat kan slechter.

We komen terug bij de Framby Udde en lopen T tegen het lijf. Hij gaat met een stel collega's 's middags de bedrijfs-estafetterace schaatsen. Snel maken we een afspraak: morgenochtend om 10 uur rijden we een stukje op met de Falun-gang. Zal ons benieuwen. Die jongens trainen het hele jaar door op skeelers en zijn bepaald niet minder snel geworden. Dat wordt morgen nog aanpoten. En dat terwijl we het ijs nou niet bepaald geschikt vinden voor het snelle werk. Ik neem me in ieder geval voor om dit keer niet in volle vaart te gaan filmen. De kans op vallen is nu echt te groot.

De tweede keer dat we naar Storsund gaan besluiten we om er een beetje tempo in te zetten. Eens even kijken hoe we overmorgen de marathon kunnen rijden op dat stuk. We rijden flink door en zijn toch wel enigszins onaangenaam verrast als blijkt dat we er in plaats van 35 minuten nu 30 minuten over doen. Het blijkt opnieuw dat schaatsen een technische sport is en dat meer energie niet noodzakelijkerwijs betekent dat je ook echt veel sneller gaat. Van Storsund terug rijden we weer een normaal tempo en dat blijkt 32 minuten te kosten.

We hebben ondertussen onze ambities voor de marathon komende zondag scherp gezet: als we de rit onder de twee uur rijden, zijn we dik tevreden.

De rest van de dag is een beetje voorspelbaar: goulashsoep in de Framby Udde, nog een keertje op en neer naar Storsund. Nu is de baan gelukkig niet alleen geschoven maar ook gebezemd. Je ziet de scheuren iets beter en de stukken zwart ijs noden iets meer tot een wat langere slag.

Na 84 km stappen we van het ijs. In het hostel is het natuurlijk kijken naar de mailtjes, snoepen, boodschappen doen, en vervolgens de dag afsluiten met het schrijven van een blog, wijn en toastjes. Morgen familiedag op het ijs. Morgen meer.

